JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
JULIANE KOKOTT
25 päivänä kesäkuuta 2015 [1]

**Asia C-404/14**

**Marie Matoušková, pesänselvittäjä perintömenettelyssä**

(Ennakkoratkaisupyyntö – Nejvyšší soud České republiky (Tšekki))

Asetus (EY) N:o 2201/2003 — Tuomioistuinten toimivalta sekä tuomioiden tunnustaminen ja täytäntöönpano avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevissa asioissa — Aineellinen soveltamisala — Perinnönjättäjän aviopuolison ja edunvalvojan edustamien lasten perinnönjakosopimus — Edellytys tuomioistuimen antamasta hyväksynnästä

## I **Johdanto**

1. Käsiteltävässä ennakkoratkaisupyynnössä unionin tuomioistuimen on tarkoitus selventää niin kutsutun Bryssel II a -asetuksen [2] aineellista soveltamisalaa ”vanhempainvastuuta koskevissa asioissa”.

2. Tällaiset asiat kuuluvat lähtökohtaisesti Bryssel II a -asetuksen soveltamisalaan. Mainitun asetuksen 1 artiklan 3 kohdan f alakohdan mukaan asetusta ei kuitenkaan sovelleta tarkoitemääräyksiin (trust) eikä perintöön.

3. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee, onko asetuksen 1 artiklan 3 kohdan f alakohdassa tarkoitettu poikkeus merkityksellinen, kun alaikäisille perillisille on nimetty perintömenettelyssä edunvalvoja, joka tekee kyseisten alaikäisten puolesta perinnönjakoa koskevan sopimuksen, ja kun sopimukselle haetaan tuomioistuimen hyväksyntää.

4. Ennakkoratkaisukysymykseen vastaamisen yhteydessä unionin tuomioistuimella on mahdollisuus rajata Bryssel II a -asetuksen ja niin kutsutun perintöasioita koskevan asetuksen [3] soveltamisaloja.

## II **Asiaa koskevat oikeussäännöt**

5. Bryssel II a -asetuksen johdanto-osan viidennen ja yhdeksännen perustelukappaleen mukaan asetus kattaa ”kaikki vanhempainvastuuta koskevat tuomiot” ja siten muun muassa ”henkilön tai elimen nimeämisen hoitamaan lapsen omaisuutta, edustamaan lasta ja avustamaan häntä sekä siihen liittyviin tehtäviin ja – – lapsen omaisuuden hallinnoimiseen, säilyttämiseen ja luovuttamiseen liittyviin toimenpiteisiin. – –”

1 — Alkuperäinen kieli: saksa.

2 — Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevissa asioissa ja asetuksen (EY) N:o 1347/2000 kumoamisesta 27.11.2003 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 2201/2003 (EUVL L 338, s. 1).

3 — Toimivallasta, sovellettavasta laista, päätösten tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta ja virallisten asiakirjojen hyväksymisestä ja täytäntöönpanosta perintöasioissa sekä eurooppalaisen perintötodistuksen käyttöönotosta 4.7.2012 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 650/2012 (EUVL L 201, s. 107); sen voimaantulosta ja soveltamisesta ks. kyseisen asetuksen 84 artikla.

6. Bryssel II a –asetuksen 1 artiklassa säädetään aineellisesta soveltamisalasta seuraavaa:

”1. Tätä asetusta sovelletaan, riippumatta siitä millaisessa tuomioistuimessa asiaa käsitellään, siviilioikeudellisissa asioissa, jotka liittyvät:– –

b) vanhempainvastuun myöntämiseen, käyttämiseen, siirtämiseen, rajoittamiseen tai lopettamiseen.

2. Edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin asioihin kuuluvat erityisesti:

– –

b) holhous, edunvalvonta tai vastaavat järjestelyt;

c) sellaisen henkilön tai elimen nimeäminen ja tehtävät, joka on vastuussa lapsen henkilöstä tai omaisuudesta tai lapsen edustamisesta tai avustamisesta;

– –

e) lapsen omaisuuden hallinnoimiseen, säilyttämiseen ja luovuttamiseen liittyvät lapsen suojelutoimenpiteet.

3. Tätä asetusta ei sovelleta seuraaviin:

– –

f) tarkoitemääräykset (trust) ja perintö;

– –”.

7. Bryssel II a -asetuksen 2 artiklan 7 alakohdan mukaan ”’vanhempainvastuulla’ [tarkoitetaan] oikeuksia ja velvollisuuksia, jotka liittyvät lapsen henkilöön tai omaisuuteen ja jotka jollakin luonnollisella henkilöllä tai oikeushenkilöllä on tuomioistuimen tuomion tai lain taikka voimassa olevan sopimuksen perusteella”. Asetuksen 2 artiklan 8 alakohdan mukaan ”vanhempainvastuunkantajalla” tarkoitetaan ”ketä tahansa henkilöä, jolla on vanhempainvastuu lapseen nähden”.

## III **Pääasia ja ennakkoratkaisukysymys**

8. Asianomainen Tšekin kansalainen kuoli Alankomaissa vuoden 2009 toukokuussa. Häneltä jäi aviopuoliso ja kaksi yhteistä alaikäistä lasta (jäljempänä perilliset). Perilliset asuivat perittävän kuolinajankohtana Alankomaissa.

9. Vuoden 2010 huhtikuussa Městsky soud v Brně (Brnon paikallinen tuomioistuin) käynnisti perintömenettelyn ja valtuutti notaari Marie Matoušková huolehtimaan pesänselvittäjänä sen täytäntöönpanosta. Perillisten mahdollisen eturistiriidan vuoksi paikallinen tuomioistuin nimitti edunvalvojan edustamaan alaikäisiä lapsia.

10. Perilliset tekivät vuoden 2011 heinäkuussa perinnönjakosopimuksen perinnön jakamiseksi, jolloin alaikäisiä lapsia edusti heidän edunvalvojansa.

11. Vuoden 2012 elokuussa leski esitti perintömenettelyssä uutena tosiseikkana, että perittävän asuinpaikka oli kuolinajankohtana tosiasiassa Alankomaissa eikä, kuten siihen asti oli oletettu, Tšekissä. Hän esitti lisäksi Alankomaissa toteutetun perintömenettelyn yhteydessä 14.3.2011 annetun todistuksen perintöoikeudesta (jäljempänä perintötodistus).

12. Tämän perusteella vuoden 2011 heinäkuussa tehtyä perinnönjakosopimusta muutettiin vastaamaan Alankomaissa jo toteutettua perintömenettelyä.

13. Pesänselvittäjä jätti vuoden 2012 elokuussa Brnon paikalliseen tuomioistuimeen hakemuksen alaikäisten lasten puolesta tehdyn perinnönjakosopimuksen hyväksymiseksi.

14. Paikallinen tuomioistuin ei hyväksynyt pesänselvittäjän hakemusta, sillä asianomaiset alaikäiset lapset olivat asuneet pitkään Tšekin ulkopuolella, eikä se voinut tehdä päätöstä oman toimivaltansa puuttumisesta tai siirtää asiaa Nejvyšší soudille (Tšekin ylimmän oikeusasteen tuomioistuin) toimivallan määrittämiseksi.

15. Tämän vuoksi pesänselvittäjä kääntyi 10.7.2013 suoraan Nejvyšší soudin puoleen ja pyysi tätä nimeämään alueellisesti toimivaltaisen tuomioistuimen, joka voi ratkaista perinnönjakosopimuksen hyväksymisen.

16. Nejvyšší soud on päättänyt lykätä asian ratkaisua ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Jos edunvalvojan alaikäisen puolesta tekemän perinnönjakosopimuksen pätevyys edellyttää tuomioistuimen hyväksyntää, onko kyseinen tuomioistuimen päätös tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevissa asioissa ja asetuksen (EY) N:o 1347/2000 kumoamisesta 27.11.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/2003 1 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu toimi vai 1 artiklan 3 kohdan f alakohdassa tarkoitettu toimi?”

## IV **Oikeudellinen arviointi**

17. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen esittämät tosiseikat ja kansallinen menettely jättävät monia kysymyksiä avoimeksi, minkä vuoksi on tarkasteltava ensin ennakkoratkaisupyynnön tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä.

### A *Ennakkoratkaisupyynnön tutkittavaksi ottaminen*

18. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen esittämien tietojen perusteella unionin tuomioistuimen ei ole mahdollista muodostaa aukotonta kokonaiskuvaa käsiteltävästä perintöasiasta. Tämä koskee etenkin Alankomaissa toteutettua perintömenettelyä, jonka vaiheet jäävät valtaosin epäselviksi.

19. Unionin tuomioistuimella ei ole tietoa myöskään siitä, miksi perintömenettelyä ei käynnistetty vain Tšekissä vaan myös Alankomaissa, eikä ennakkoratkaisupyynnöstä käy ilmi, olivatko alaikäiset lapset edustettuina Alankomaissa toteutetussa menettelyssä. Avoimeksi jää, vahvistetaanko Alankomaissa annetussa perintötodistuksessa vain isän oikeudet vaiko myös lasten oikeudet, kuten myös se, miksi Alankomaissa toteutetun perintömenettelyn jälkeen tšekkiläisen pesänselvittäjän ja Brnon paikallisen tuomioistuimen oli ylipäätään vielä tarpeen ryhtyä toimiin.

20. Näistä epäselvyyksistä huolimatta unionin tuomioistuimella on kuitenkin riittävästi tietoja kansallisen tuomioistuimen esittämän kysymyksen ratkaisemiseksi.

21. Ennakkoratkaisukysymys liittyy nimittäin yksistään siihen, kuuluuko tuomioistuimelta haettu hyväksyntä, joka koskee Tšekissä toteutetussa perintömenettelyssä tehtyä perinnönjakosopimusta, Bryssel II a -asetuksen soveltamisalaan, eikä se näin ollen liity Alankomaissa toteutettuun perintömenettelyyn.

22. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin on kuvaillut yksityiskohtaisesti Tšekissä toteutettua perintömenettelyä, josta riita-asiassa on yksistään kyse, joten ennakkoratkaisupyynnön tosiseikat ja oikeudellinen kehys ovat unionin tuomioistuimelle riittävän selvät.

23. Kyseisten sopimusten pätevyyteen liittyviä kysymyksiä ei ole tarkasteltu tässä yhteydessä, mutta ne voivat jäädä avoimiksi. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on nimittäin ratkaistava tässä menettelyvaiheessa ainoastaan toimivaltaa koskeva kysymys. Sitä varten sen on tiedettävä, voiko se tukeutua Bryssel II a -asetukseen vai ei.[4]

24. Ennakkoratkaisukysymyksen merkityksestä pääasian ratkaisemiselle, joka on viime kädessä kansallisen tuomioistuimen tehtävä, ei ole siten epäilystä.

25. Ennakkoratkaisupyynnön tutkittavaksi ottamisen esteenä ei ole myöskään se, että pääasian kohde kuuluu niin sanotun hakemuslainkäytön alaan.

26. Menettelyt, joissa ei ratkaista oikeusriitaa ja joissa ei käytetä tuomiovaltaa – kuten hallintoviranomaisena toimivan kansallisen tuomioistuimen toimet[5] – eivät lähtökohtaisesti kuulu ennakkoratkaisupyyntöjen alaan. Hakemusasiaan liittyvä ennakkoratkaisupyyntö voidaan kuitenkin ottaa tutkittavaksi, jos tällaisessa alun perin muuta kuin oikeusriitaa koskevassa menettelyssä hakemus hylätään ja asiasta syntyy oikeusriita.[6]

27. Tätä on pidettävä lähtökohtana Brnon paikallisen tuomioistuimen hylkäävän kannan vuoksi, ja ennakkoratkaisupyyntö voidaan siten ottaa tutkittavaksi.

## B *Ennakkoratkaisukysymyksen sisällön arviointi*

28. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee kysymyksellään lähinnä sitä, sovelletaanko Tšekissä tehdyn perinnönjakosopimuksen hyväksymiseen Bryssel II a -asetusta vai onko kyseessä asia, johon sovelletaan mainitun asetuksen 1 artiklan 3 kohdan f alakohdassa säädettyä poikkeusta, jonka mukaan ”perintö” ei kuulu asetuksen soveltamisalaan.

29. Säännös on ensi näkemältä esteenä sille, että Bryssel II a -asetusta voitaisiin soveltaa pääasiaan.

30. Näin on erityisesti siksi, että Bryssel II a -asetuksen soveltamisalasta poissuljettuun perintöön sovelletaan perintöasioista annettua asetusta, jolla säännellään – tiettyjä poikkeuksia lukuun ottamatta – ”*kaikkia*[7] perimyksen yksityisoikeudellisia näkökohtia”.[8]

4 — Se, edellyttääkö lainsäädäntö ylipäätään hyväksynnän hakemista tuomioistuimelta ja mitä lainsäädäntöä tällöin olisi sovellettava, ei ole tämän ennakkoratkaisupyynnön kohteena eikä sillä ole tässä vaiheessa merkitystä, joten unionin tuomioistuin ei tarkastele tätä kysymystä.

5 — Esim. tuomio Job Centre (C-111/94, EU:C:1995:340, 9–11 kohta), joka koskee yhtiön perustamisasiakirjan hyväksymistä koskevaa hakemusta yhtiön rekisteröimiseksi kaupparekisteriin Italian hakemuslainkäyttömenettelyssä (giurisdizione volontaria).

6 — Tuomio Job Centre (C-111/94, EU:C:1995:340), jonka 11 kohdassa todetaan seuraavaa: ”Ainostaan silloin, kun sellainen henkilö, joka voi kansallisen lainsäädännön mukaan tehdä hyväksymistä koskevan hakemuksen, hakee muutosta päätökseen, jolla tällainen hakemus on hylätty ja jolla rekisteröinti on evätty, muutoksenhakua käsittelevän tuomioistuimen voidaan katsoa toimivan tuomioistuimena – –, koska tällöin kyseinen tuomioistuin käsittelee vaatimusta sellaisen päätöksen kumoamisesta, joka on hakijalle vastainen – –”.

7 — Kursivointi tässä.

8 — Ks. perintöasioita koskevan asetuksen yhdeksäs perustelukappale.

31. Molemmat asetukset täydentävät toisiaan: koska perintöasiat eivät kuulu Bryssel II a -asetuksen soveltamisalaan, kyseisen asetuksen ei ole tarkoitus olla ristiriidassa perintöasioista annetun asetuksen kanssa. Käänteisesti Bryssel II a -asetuksessa tyhjentävästi säännellyistä kysymyksistä ei ole tarpeen säätää perintöasioita koskevassa asetuksessa.

32. Vaikka perintöasioita koskevaa asetusta ei sovelleta vielä ajallisesti tšekkiläiseen pääasiaan, sen asiallisen soveltamisalan perusteella voidaan päätellä, minkälaisen ulottuvuuden lainsäätäjä on antanut perintöä koskevalle poikkeukselle Bryssel II a -asetuksessa.

33. Tšekissä tehdyn perinnönjakosopimuksen osalta on viitattava ensin siihen, ettei kyse ei ole perintöasioita koskevassa asetuksessa tarkoitetusta perintösopimuksesta.

34. Asetuksen 3 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaan perintösopimuksella tarkoitetaan ”sopimusta – –, jossa annetaan, muutetaan tai poistetaan vastikkeellisesti tai vastikkeetta oikeuksia yhden tai useamman sopimuspuolena olevan henkilön tulevaan jäämistöön”. Tšekissä toteutetussa perintömenettelyssä kyse ei ole kuitenkaan *tulevasta* jäämistöstä vaan *jo jätetyn perinnön* jakamisesta perillisten tekemän sopimuksen mukaisesti.

35. Perintöasioita koskevan asetuksen 23 artiklan mukaan asetusta ei kuitenkaan sovelleta vain perintösopimuksiin vaan yleisesti ”perimykseen kokonaisuudessaan” ”perinnönjako” mukaan luettuna.

36. Vaikuttaa siltä, että Tšekissä tehdyssä sopimuksessa kyse on tällaisesta perinnönjaosta. Tämä tukee ensi arviolta sitä näkemystä, että myös edellytystä hyväksynnän saamisesta voitaisiin pitää perintöön liittyvänä asiana ja Bryssel II a -asetuksen 1 artiklan 3 kohdan f alakohdan nojalla kyseisen asetuksen soveltamisalaan kuulumattomana.

37. Tšekissä vaaditun hyväksynnän ja perinnön välisestä yhteydestä ei kuitenkaan pidä tehdä hätiköidysti ja yleisesti sitä päätelmää, ettei asiaan sovelleta Bryssel II a -asetusta.

38. Perintöasioita koskevan asetuksen 1 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaan asetuksen aineelliseen soveltamisalaan eivät nimittäin kuulu ”luonnollisten henkilöiden oikeuskelpoisuus ja oikeustoimikelpoisuus”,[9] eli juuri ne oikeudenalat, joista pääasiassa on kyse, sillä se koskee alaikäisten edunvalvontaa ja heidän edustajansa tekemän sopimuksen hyväksymistä tuomioistuimessa.

39. Bryssel II a -asetuksen ja perintöasioita koskevan asetuksen sisältöjen ristiriidasta ei siten ole pelkoa, päinvastoin: luonnollisten henkilöiden oikeuskelpoisuuden ja oikeustoimikelpoisuuden osalta on välttämätöntä täyttää perintöasioita koskevan asetuksen soveltamisalalla esiin nouseva sääntelyaukko.

40. Sääntelyaukon täyttämiseksi on aiheellista turvautua Bryssel II a -asetukseen. Pääasian riidan kohteeseen voidaan – 1 artiklan 3 kohdan f alakohdassa säädettyä ”perintöä” koskevaa poikkeusta suppeasti tulkittaessa – soveltaa unionin oikeuden mukaista, täydentävää ja yhtenäistä säännöstöä.

9 — Tällaista poikkeusta sovelletaan ”sanotun kuitenkaan rajoittamatta 23 artiklan 2 kohdan c alakohdan ja 26 artiklan soveltamista”. Kumpikaan näistä säännöksistä ei ole kuitenkaan merkityksellinen nyt käsiteltävässä asiassa: 23 artikla koskee kelpoisuutta saada perintö, ja 26 artiklassa säädetään muun muassa ”edustuksen sallittavuudesta kuolemanvaraismääräyksen tekemistä varten”.

41. Unionin tuomioistuin on jo vahvistanut tuomiossa Schneider,[10] että oikeuskelpoisuutta ja oikeustoimikelpoisuutta sekä niihin liittyviä edustamiskysymyksiä olisi tulkittava lähtökohtaisesti omista tavoitteista käsin eikä kulloinkin kyseessä olevaa oikeustoimea koskevina epäitsenäisinä alustavina kysymyksinä. Myös mainitussa tuomiossa kyse oli hakemusasiaan liittyvistä ongelmista, jotka tosin ilmenivät tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001[11] yhteydessä.

42. Edellä mainitussa asiassa jäsenvaltion kansalainen, ”jonka toimintakelpoisuutta on joiltakin osin rajoitettu”, oli pannut vireille hakemusasian toisen jäsenvaltion tuomioistuimessa saadakseen luvan myydä omistamansa osan kiinteistöstä, joka sijaitsee tämän toisen jäsenvaltion alueella.

43. Sijaintivaltion tuomioistuin, jossa asia oli pantu vireille, oli kuitenkin epävarma, oliko sillä toimivaltaa hakemusasiassa, vaikka Bryssel I -asetuksen 22 artiklan 1 kohdan mukaan asiassa, joka koskee esineoikeutta kiinteään omaisuuteen, toimivalta on sen jäsenvaltion tuomioistuimilla, missä kiinteistö sijaitsee.

44. Unionin tuomioistuin katsoi tältä osin, *ettei* Bryssel I -asetusta sovelleta tällaiseen hakemusasiaan. Menettely koski nimittäin asetuksen N:o 44/2001 1 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettua luonnollisten henkilöiden oikeuskelpoisuutta tai oikeustoimikelpoisuutta, joka ei kuulu Bryssel I -asetuksen aineelliseen soveltamisalaan.[12]

45. Tätä tulkintaa on sovellettava vastaavasti nyt käsiteltävässä tapauksessa perintöasioita koskevaan asetukseen. Koska myöskään tätä asetusta ei sovelleta luonnollisten henkilöiden oikeuskelpoisuuteen eikä oikeustoimikelpoisuuteen, se ei ole ristiriidassa Bryssel II a -asetuksen soveltamisen eikä 1 artiklan 3 kohdan f alakohdassa tarkoitettua ”perintöä” koskevan poikkeuksen suppean tulkinnan kanssa.

46. Samaan suuntaan viittaa myös Paul Lagarden selitysmuistio,[13] joka koskee toimivallasta, sovellettavasta laista, toimenpiteiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta sekä yhteistyöstä vanhempainvastuuseen ja lasten suojeluun liittyvissä asioissa 19.10.1996 tehtyä Haagin yleissopimusta.[14]

47. Lagarden muistio voidaan ottaa huomioon Bryssel II a -asetuksen säädöshistoriaan ja systematiikkaan perustuvassa tulkinnassa viitteellisesti kyseisen asetuksen vastaavien säännösten tulkinnassa. Oikeutta lapsen huoltoon koskevat asetuksen säännökset perustuvat nimittäin Haagin yleissopimuksen esitöihin ja suurelta osin vastaavat niitä. Asetuksen säännöksiä ja yleissopimuksen vastaavia määräyksiä pitäisi sitä paitsi myös tästä syystä tulkita mahdollisimman yhdenmukaisesti sen estämiseksi, että syntyy toisistaan poikkeavia lopputulemia sen mukaan, koskeeko tapaus toista jäsenvaltiota vai kolmatta valtiota.[15]

48. Haagin yleissopimuksen 4 artiklan f alakohdan mukaisen ja Bryssel II a -asetusta vastaavan ”perintöoikeutta” koskevan poikkeuksen osalta Lagarden muistiossa selvennetään aluksi, että perinnöt suljetaan lähtökohtaisesti yleissopimuksen soveltamisalan ulkopuolelle. Muistiossa ei siten suljeta pois sitä, että ”mikäli sovellettava perintölainsäädäntö edellyttää toimia lapsen lailliselta edustajalta, ne määritetään yleissopimuksen mukaisesti” – ja muistio tukee näin ollen sitä näkemystä, että perintöä koskevaa poikkeusta on tulkittava suppeasti.

10 — Tuomio Schneider (C-386/12, EU:C:2013:633).

11 — EYVL L 12, s. 1, jäljempänä Bryssel I -asetus.

12 — Tuomio Schneider (C-386/12, EU:C:2013:633, 31 kohta).

13 — Jäljempänä Lagarden muistio, saksankielinen versio saatavilla osoitteessa http://www.hcch.net/upload/expl34d.pdf.

14 — Saksan-, englannin- ja ranskankielinen versio saatavilla Haagin konferenssin kotisivuilla: http://hcch.e-vision.nl/upload/text34d.pdf.

15 — Ks. ratkaisuehdotukseni Health Service Executive (C-92/12 PPU, EU:C:2012:177, 17 kohta).

49. Kuten 37 kohdassa ja sitä seuraavissa kohdissa todetaan, koska unionin oikeuteen liittyvät seikat eivät ole sille esteenä, vastaavaa olisi sovellettava myös Bryssel II a -asetuksen tulkintaan, eikä asetuksessa säädetyn perintöä koskevan poikkeuksen pitäisi vaikuttaa kyseessä olevan perinnönjakosopimuksen hyväksyntään.

50. Pääasiassa haettua hyväksyntää – ja asiassa toimivaltaisen tuomioistuimen määrittämistä – on kaiken edellä esitetyn perusteella pidettävä yksityisoikeudellisena asiana, joka liittyy Bryssel II a asetuksen 1 artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja 2 artiklan 7 alakohdassa tarkoitettuun ”vanhempainvastuun myöntämiseen, käyttämiseen [tai] siirtämiseen”.

## V **Ratkaisuehdotus**

51. Edellä esitetyn perusteella ehdotan, että unionin tuomioistuin vastaa ennakkoratkaisukysymykseen seuraavasti:

Edunvalvojan alaikäisen puolesta tekemän perinnönjakoa koskevan sopimuksen hyväksymiseen tuomioistuimessa sovelletaan asetuksen (EY) N:o 2201/2003 1 artiklan 1 kohdan b alakohtaa eikä mainitun asetuksen 1 artiklan 3 kohdan f alakohtaa.